

1. Донелла Медоуз, Йорген Рандерс, Деннис Медоуз "Пределы роста – 30 лет спустя", Москва, ИКЦ «Академкнига», 2007
2. Frances Moore Lappe, *Diet for a small Planet*, N.Y. Ballantine Book, 1975
3. by Lester Browns from - Vic Sussman, *The Vegetarian Alternative*, Rodale Press, 1978
4. Джин Мэйер, доклад на комиссии сената США по питанию и продовольственной стратегии, Washington, D.C.: February 1977
5. Paul and Anne Ehrlich, *Population, Resources, Environment*, W.H. Freeman and Company, 1970
6. Джон Робинс, "Диета новой Америки", США, 1989.
7. <http://www.sciencedaily.com/releases/2010/03/100316101703.htm>, Mart 17, 2010
8. "Стать вегетарианцем ради спасения мира?", Интернет-газета "Экономика", 03 сентября 2012г. (за матеріалами *The Guardian*, Sunday, 26 August, 2012)

Володимир СТЕФІНІН

Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника

РОЛЬ ДЕРЖАВНО-ПОЛІТИЧНИХ РІШЕНЬ В УПРАВЛІННІ НАЦІОНАЛЬНОЮ ЕКОНОМІКОЮ

Державно-політичні рішення стосуються значної частини суспільства (окремих груп, індивідів) або найважливіших сфер його життєдіяльності та спрямовані на врегулювання суспільних процесів.

Державно-політичні рішення є урізноманітненими, багаторівневими та мають широкий спектр владного застосування. Реалізація на практиці державної політики здійснюється шляхом впровадження державно-політичних рішень та їх моніторингу як першорядного чинника суспільного розвитку. Розумінню місця та ролі державно-політичних рішень сприятиме спрощена ланцюгова модель соціального механізму формування та реалізації державної політики (рис. 1).

Рис. 1. Ланцюгова модель соціального механізму формування та реалізації державної політики

Загалом, державно-політичні рішення є соціальними актами, в яких відображаються впливи державних інституцій, посадових осіб, груп інтересів, цінностей на суспільну систему і які необхідні для досягнення поставленої мети, забезпечення інтересів та задоволення відповідних суспільних потреб.

Враховуючи ці підходи, можна визначити основні вихідні умови та вимоги до дослідження розробки державно-політичних рішень:

1. Системний та ситуативний підхід на всіх етапах досліджень із широким застосуванням структурно-логічного моделювання та досягнень суміжних наук у межах концепцій теорії багаторівневих систем.
2. Аналіз держави як широкомасштабної соціальної системи, а державної політики як відповідної підсистеми – суб'єкта, об'єктом політики якого є все суспільство.
3. Аналіз та синтез рішень як складників державно-політичного процесу й відносин.
4. Покладення теоретичних моделей в основу досліджень розробки державно-політичних рішень (відносини «суб'єкт – об'єкт»).
5. Врахування при розробці рішень цілей розвитку як одного з найважливіших завдань державно-політичної діяльності.

6. Дотримання концепції розвитку аналітичних технологій шляхом типізації державно-політичних ситуацій, виокремлення найхарактерніших процедур і операцій.
7. Врахування впливу на ефективність прийняття рішень численних чинників і відсутності загальних порад-рекомендацій для вирішення проблем.

З огляду на те, що будь-яка типологія є умовною, розглянемо класифікацію державно-політичних рішень за формами реалізації, яка поділяє їх на: програмно-цільові, нормативно-правові, організаційно-розпорядчі.

Розробка програмно-цільових державно-політичних рішень передбачає: визначення головної мети (місії), формування дерева цілей, розподіл пріоритетів, визначення структури програми (відбір основних завдань) та етапів її виконання (терміни).

Нормативно-правові державно-політичні рішення мають на меті конкретизацію (визначення) нормативно-правових актів (шкала потреб, послідовність, оновлюваність тощо), тобто головним чинником їх є системний розвиток правового забезпечення шляхом удосконалення планування та прогнозування нормотворчості в різних сферах державної політики.

Стосовно організаційно-розпорядчих рішень, то вони є одним з найскладніших елементів для аналізу й оцінки через системну неврегульованість та структурну невизначеність змістового контексту.

Становлення в суспільному житті державно-політичних рішень як визначальної ланки аналізу державної політики вимагає підвищення ефективності їх прийняття, впровадження й оцінки. Адже в ланцюгу «держава – державна політика – державно-політичне рішення – суспільство» вони є головним складником аналізу державної політики та мають вирішальний вплив на суспільну життєдіяльність. Використання досягнень сучасної науки управління загалом і державного управління зокрема сприятиме ліквідації низьковартісного підходу до аналізу державної політики.

Ірина СТРУТИНСЬКА

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

ТЕРНОПІЛЬСЬКИЙ РЕГІОН У СИСТЕМІ ПРІОРИТЕТІВ СТРАТЕГІЧНО-ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ КРАЇНИ

Сьогодні макроекономічна стабільність є одним із пріоритетів у порядку денному країн світу, і Україна – не виняток. Вважаємо, що на сьогоднішній день Україна повинна опікуватися не лише налагодженням ситуації після критичних наслідків світової фінансової кризи, а паралельно вже зараз закладати основи для майбутнього благополуччя. Адже, формування атрибутів ринкової економіки безпосередньо стосується створення відповідної ринкової інфраструктури. Розвиток логістичної інфраструктури є однією із передумов активізації динаміки міжнародної торгівлі, інвестиційної привабливості регіонів та транскордонного співробітництва.

Посилення впливу глобалізації на національну економіку, посилює необхідність реформування вітчизняної інфраструктури логістики. У першу чергу це стосується логістичного забезпечення регіонів країни, адже успіх України на міжнародній арені – це результат продуктивності всіх її регіонів. Саме тому, одним із першочергових завдань для економіки країни є формування регіональної транспортно-логістичної інфраструктури та її поступова інтеграція з національною та міжнародною транспортно-логістичними системами вантажо- та товароруку, що буде сприяти входженню у світове товариство в якості рівноправного партнера.

За словами експертів протягом найближчих двох-трьох років, розвиток логістичної інфраструктури буде зумовлений зростанням великих транспортних магістралей у регіонах, таких як Дніпропетровськ для Східної України, Одеса через порт Чорного моря, а також Львів і Тернопіль для Західного регіону. Проведені нами геомаркетингові дослідження (табл. 1) дають змогу стверджувати, що Тернопільщина дійсно має значний логістичний потенціал який потрібно максимально розвивати і використовувати.

На сьогодні регіональні диспропорції перетворилися на гальмівний чинник забезпечення високих темпів економічного зростання на всій території держави.